

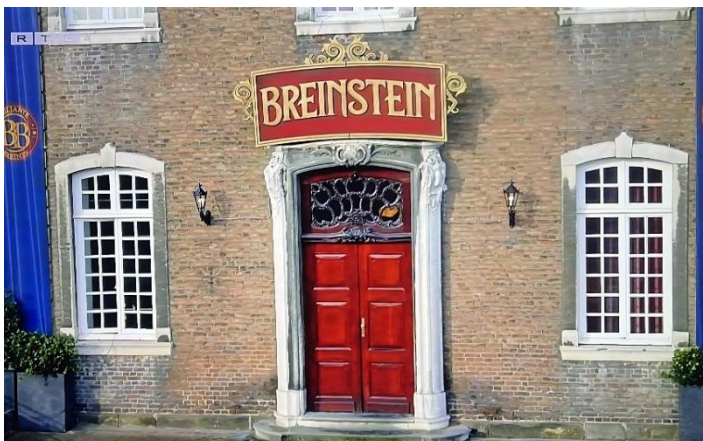

NIEUWSBRIEF ROLDUC - Jaargang 1969 / 27 / 10-11-2025

Briljante Breinen op Breinstein

Het was even schrikken, toen ik in augustus een vooraankondiging van een nieuw programma voorbij zag flitsen. Zag ik daar geen beelden van Rolduc? Inderdaad! Rolduc was voor deze gelegenheid omgedoopt tot Breinstein. Op de Campus Breinstein zouden onder leiding van Linda de Mol twaalf briljante breinen met elkaar de degens gaan kruisen. Uiteindelijk zou er één briljant brein als winnaar overblijven.

Misschien heeft u in september of oktober één van de zeven uitzendingen van Briljante Breinen op RTL 4 gezien. Op zaterdagavond 11 oktober 2025 was de laatste aflevering van het programma. Volgens media-kenners was het programma een flop. Het aantal kijkers viel zwaar tegen. Op zaterdagavond prime-time moet Linda de Mol toch goed zijn voor circa 1 miljoen kijkers. De laatste aflevering werd slechts door 393.000 kijkers bekeken. Of er in 2026 een vervolg komt, is daarom nog onduidelijk.

Tijdens de acht dagen durende opnames verbleven de deelnemers intern op Rolduc

Fraaie beelden

Gedurende elke uitzending kwamen er af en toe fraaie beelden van Rolduc voorbij.

Toch vraag ik me als oud-Rolducien af of een historische abdij als Rolduc het decor moet zijn voor dit soort programma's. Het voelt toch een beetje onwennig, hoewel ik ook begrijp, dat de schoorsteen van Rolduc moet roken.

In de wandelgangen hoorde ik onlangs, dat door deze TV-uitzendingen het aantal hotelboekingen op Rolduc flink is gestegen. Het werkt dus!

Rolduclezing 2025 door Anya Niewierra

Anya Niewierra (1964) heb ik voor het eerst in 2012 ontmoet in de Benedictijner Sint Willibrordsabdij in Doetinchem. We namen samen deel aan een cursus ‘spiritueel leiderschap’ van de Limburgse Werkgeversvereniging. Nog goed herinner ik me haar persoonlijk verhaal. Als kind kon zij door een fysieke aandoening niet lopen en was ze aan een rolstoel gekluisterd. Met bloed, zweet en tranen en door een enorme wilskracht wist zij deze handicap te overwinnen. Uiteindelijk liep zij zelfs een halve marathon. Ik wist toen niet, dat zij een oud-Rolducien was. Pas toen ik de uitnodiging voor de Rolduclezing 2025 ontving, las ik, dat zij in 1982 haar eindexamen op Gymnasium Rolduc heeft gedaan. Inmiddels is zij na een carrière als directeur van Visit Zuid-Limburg een succesvol schrijfster met boeken als *De Camino* en *De Nomade*.

De sense of place van Parkstad Limburg

Met mijn vrouw en een bevriend stel bezocht ik op vrijdagmiddag 19 september 2025 de eerste Rolduclezing in de Aula Minor. Het was drukker dan in voorgaande jaren. Haar lezing ging niet over haar boeken. Aanvankelijk was de titel van haar lezing ‘Van Zwart naar Goud’, het verhaal van de toeristische transitie van Parkstad Limburg.

Zoals bij schrijvers vaker het geval, heeft ze nadien de oorspronkelijke titel alsnog geschrapt en gewijzigd in: **De sense of place van Parkstad Limburg**. Anders gezegd: het gevoel, dat Parkstad Limburg bij je oproept. Bij de voorbereiding van elk boek bekijkt Anya altijd uitvoerig van uit uiteenlopende gezichtspunten de streek of de stad, waar haar verhaal speelt. Wat zie je, wat hoor je, wat ruik je, wat voel je, welke taal wordt er gesproken, wat is de geschiedenis? Zo’n ontdekkingsreis geeft de sense of place weer. Ook bij Parkstad Limburg heeft zij voor deze aanpak gekozen.

Slechte geluidskwaliteit

Laat ik eerlijk zijn, het duurde even voordat ik door haar lezing geboeid werd. Dat kwam op de eerste plaats door een slechte geluidskwaliteit. Anya moest tijdens haar lezing continu een soms haperende losse microfoon in haar handen houden.

(Stichting Lève Rolduc en Abdijhotel Rolduc: Dat moet volgend jaar echt anders!)

Minder geslaagd vond ik ook, dat Anya in plaats van enkele steekwoorden de tekst van haar lezing nagenoeg geheel op sheets had uitgetypt. Zij las deze voor, waardoor een zekere spontaniteit in haar voordracht ontbrak. Deze vorm leidde me ook af, omdat je gaat meelezen en daardoor minder door de inhoud wordt geraakt. Pas toen ik niet meer meelas, drong haar boodschap beter tot me door. En die boodschap mocht er zijn.

Foto van Ellen van Bekkenkom

Het geluk van Limburg

Op dit moment voert de Toneelgroep Maastricht in de Rodahal het spektakelstuk 'Het Geluk van Limburg' op. Vlak na de première stond er in De Volkskrant een kritisch opiniestuk van Hanna Zwart met als titel: *De mijnstreek als favoriete zwelgplek komt me de neus uit; we zijn meer dan dat!*

Anya deelt ten volle de mening van Hanna. Wanneer zij voor haar werk in het Westen kwam, werd er soms meewarig naar haar gekeken, omdat Parkstad zo perifeer ligt. "Parkstad Limburg ligt in het centrum van Europa," was haar reactie dan. "Sneller dan jullie ben ik Brussel, Parijs en Berlijn."

Zij betoogde, dat Parkstad Limburg na de mijnsluitingen een geweldige veerkracht en creativiteit heeft getoond. In nog geen 35 jaar is er een megaprestatie verricht; de mijnen zijn netjes opgeruimd en er zijn fantastische nieuwe projecten voor teruggekomen. Ze somde een groot aantal toeristische projecten op: GaiaZoo, Discovery Museum, Mondo Verde, HUB Kerkrade, Woonboulevard Heerlen, Het Mijnmuseum, Parkstad Limburg Theaters, Snowworld, Glaspaleis Schunck, Adventure Valley, Het Romeins Museum, Megaland met tal van evenementen, Kinderstad Heerlen, Het Maankwartier en het Blote Voeten Park. Het verbaasde me dat ze de historische Abdij Rolduc niet noemde. In 2016 heeft Parkstad Limburg, het voormalige Limburgse mijngebied, zelfs de hoogste toeristische onderscheiding ter wereld ontvangen, de Tourism for Tomorrow Award 2016.

Dia uit de Rolduclezing van Anya Niewierrra op 19 september 2025

Slot

Op al deze uitzonderlijke prestaties mogen we best meer trots zijn, zo betoogde Anya: 'We moeten niet in het verleden blijven hangen. De mijnen hoeven niet te worden vergeten, maar de generaties na de mijnen willen vooruit. Parkstad Limburg mag er zijn!'

Al met al was dit transitie-resultaat wel een eyeopener voor me.

Swalmen, 19 september 2025 / Jo Kunnen

Met de vlam in de pijp.....

het levensverhaal van Martin Dieteren; op Rolduc van 1957 tot 1964

In juli 1964 moest ik tot mijn verdriet na 7 jaren Rolduc verlaten. De studieresultaten van het vijfde gymnasium waren zodanig, dat ik het eindexamen niet kon halen. In Nieuwsbrief 5 heb ik daar al een kort verhaal over geschreven. Nog steeds betreurt ik het, dat ik toen Rolduc moest verlaten. Het heeft een forse impact op me gehad.

Ten gemeentehuize van Hoensbroek heb ik toen nog een felle strijd moeten leveren om te ontkomen aan een directe inlijving bij het leger. Ik wilde eerst een diploma van een middelbare school halen. Daartoe meldde ik mij aan bij de HBS-A opleiding van het College Sint Jan te Hoensbroek. Ik werd voorwaardelijk toegelaten tot de vierde klas! In 1966 deed ik daar met succes mijn eindexamen; ik was toen inmiddels 20 jaar oud. Onmiddellijk daarna volgde de inlijving in het leger.

Organist in Hoensbroek

Direct na mijn vertrek van Rolduc werd ik tweede organist aan de Grote Sint Janskerk te Hoensbroek. Daar maakte ik kennis met een kerkmeester, die een transport/verhuisbedrijf runde. Op mijn vraag of hij werk voor mij had, reageerde hij met de tegenvraag van wat ik kon. Mijn antwoord daarop was duidelijk: niets, maar ik heb wel grote handen. Hij nam me als vakantie- en uithulpkracht aan. Hard heb ik daar moeten werken, maar ik hield wel vol en ik ging rijlessen nemen. Vijf maanden na Rolduc - vlak voor Kerstmis 1966 - was ik in het bezit van alle rijbewijzen. Ik heb daar een heerlijke tijd gehad. Vooral aan de nachtelijke ritten met een vrachtauto van Hoensbroek naar Leeuwarden denk ik nu nog met heel veel plezier terug.

Vakantiewerk in de transportsector

Het contact met het transport/verhuisbedrijf heb ik tijdens mijn gehele schooltijd en mijn militaire diensttijd aangehouden. In de vrije weekenden was ik iedere zaterdag daar te vinden. Ik ben daarna nog vele jaren blij geweest met de vriendschap, die er zo met de eigenaren van deze onderneming was ontstaan. Tijdens mijn ambtelijke loopbaan later heb ik het bedrijf altijd met raad en daad bijgestaan. In 1998 is het bedrijf opgeheven.

Kerkmusicus

Gedurende mijn schooltijd werd ik door de parochie van Sint Jan in Hoensbroek in de gelegenheid gesteld om de opleiding Kerkmuziek, Koordirectie en Orgel van de Gregoriusvereniging te volgen. Iedere zaterdagmiddag van 14 tot 18 uur werden er muzieklessen en koordirectie (vooral Gregoriaans) gegeven in het gebouw van het toenmalige bisschoppelijk college te Roermond. Vlak vóór mijn eindexamen aan de HBS slaagde ik voor het vak van Kerkmusicus. Tijdens mijn mondeling HBS-examen heb ik van die opgedane kennis ook nog gebruik kunnen maken.

Militaire dienst

Direct na het eindexamen werd ik ingelijfd. Tijdens mijn militaire diensttijd ben ik begonnen aan de deeltijd-opleiding voor het vakdiploma transportondernemer, een opleiding die toegang geeft tot de markt van het vervoer. Na twee jaren werd de opleiding succesvol afgesloten met een examen. Ik ging verder in deze sector. Aan de Hoge School Venlo volgde ik het de HBO-leergang Intern en extern transport.

Martin bij het fonteintje op Rolduc, samen met zijn moeder en een tante

Huwelijk in 1970

Tijdens mijn militaire diensttijd leerde ik in oktober 1966 mijn vrouw Ria kennen. In 1970 zijn wij getrouwd en tot op de dag van vandaag zijn wij nog steeds gelukkig samen. Uit ons huwelijk werden 2 zonen geboren. Onze oudste zoon is niet gehuwd. Hij studeerde het vak Verkeerskunde aan de Nationale Hoge School voor Verkeer en Toerisme in Tilburg. Onze jongste zoon is gehuwd en heeft een dochter, ons enige kleinkind. Hij maakte de keuze om het chauffeurs-vak in te gaan. Ik heb hem daarin begeleid. In 1998 raakte hij tijdens zijn werk betrokken bij een zwaar verkeersongeval. Wij hebben toen lange tijd tussen hoop en vrees geleefd, want de behandelende artsen zagen op zeker moment nagenoeg geen levenskansen meer. Gelukkig is hij, mede dankzij zijn doorzettingsvermogen, goed hersteld, en heeft hij zijn beroep weer verder kunnen uitoefenen.

Rijksverkeersinspectie

Terug naar mijn werk na mijn militaire diensttijd. In eerste instantie ben ik in 1968 gaan werken als transportmanager bij twee bedrijven. Echter in december 1969 werd mij een functie aangeboden bij de Rijksverkeersinspectie, een dienstonderdeel van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, met als standplaats Maastricht. Deze dienst hield zich bezig met de vergunningverlening aan alle takken van vervoer en met de controle op de juiste naleving van de regelgeving. Ik heb daar gedurende 25 jaar een fijne baan gehad. Aanvankelijk woonden we in Sittard, doch in 1974, tijdens de periode van het zondagsrijverbod en de brandstofdistributie, waar ik vanuit mijn werk nauw bij betrokken was, werd ik overgeplaatst naar de Inspectie Amsterdam. Wij vestigden ons in Purmerend.

Amsterdam en Purmerend

Naast een prettige werksfeer bij de inspectie Amsterdam vonden wij in Purmerend ook een fijne leefomgeving en leerden we er veel fijne vrienden kennen. Ik heb mij daar bij het koor van de dekenale kerk aangemeld als koorzanger, doch na het vertrek van de toenmalige dirigent werd ik door het kerkbestuur benoemd tot nieuwe dirigent. Dat was zelfs een kleine betaalde functie. Met het kerkkoor, dat toen 67 leden telde, en in goede samenwerking met de organist heb ik er heel veel mooie uitvoeringen verzorgd, waar ik nog altijd met plezier aan terug denk.

Avondlessen

Door een organisatie van werkgevers in het wegvervoer werd ik in 1975 ook aangezocht om in de avonduren lessen te verzorgen voor het verkrijgen van het vakdiploma 'transportondernemer'. Dat betekende dat ik jaarlijks gedurende twee perioden van ruim 4 maanden iedere week op twee avonden lessen moest verzorgen. Ik was daardoor 's avonds een druk bezet iemand, maar ik ervoer het als een fijne hobby.

Het bloed kruipt waar het niet gaan kan. In 1980 werd mij een hogere functie aangeboden bij de inspectie in Maastricht. Daar ben ik op ingegaan en in 1980 verhuisden wij naar ons nieuwe huis in het dorpje Limbricht. In 1994 mocht ik daar mijn 25 jarig dienstjubileum vieren. Om toch met muziek bezig te blijven meldde ik mij aan bij het Sittards Mannenkoor. Een mooi koor met veel trouwe zangers. Op dit moment ben ik daar reeds 43 jaar lid en vervul ik reeds 35 jaar (!) een bestuursfunctie. Vanuit die functie ben ik eveneens bestuurslid van het Koninklijk Nederlands Zangersverbond Zuid. Deze bond staat mannenkoren in raad en daad bij in alles wat zich voor kan doen en waar koren niet direct zelf een antwoord op hebben. Voor al dat vrijwilligerswerk werd ik in 2016 door benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau, een onderscheiding waar ik enorm trots op ben.

HBO-leergang Verkeerskunde

In 1990 ben ik met nog enkele collegae de driejarige HBO-leergang 'Verkeerskunde' gaan volgen Hoge School voor Verkeer en Toerisme. Die studie viel echter niet mee. Ik denk dat ook de leeftijd een rol heeft gespeeld. In 1993 slaagde ik. Het toeval wilde, dat gedurende mijn laatste studiejaar mijn oudste zoon aan dezelfde school zijn propedeuse verkeerskunde studeerde. Op de dag, dat ik mijn certificaten ontving, kreeg hij zijn propedeuse-diploma uitgereikt. Heel bijzonder!

Na mijn studie in Tilburg kwam ik in 1994 weer volledig terug bij mijn werk, maar.....mijn werk was intussen volledig geprivatiseerd. Mijn oude functie bleek min of meer opgeheven te zijn. Voor de

afgestudeerden zouden nieuwe taken worden ontwikkeld. Het bleef helaas bij een belofte. Na 9 maanden echt niets doen heb ik de Minister van Verkeer en Waterstaat verzocht om mij eervol te ontslaan uit de dienst met behoud van wachtgeld. Dat gebeurde eind 1994.

Het bloed kruipt immers waar....

Op dat moment zag ik de kans schoon om als zelfstandig chauffeur mijn diensten aan te bieden bij de transportbedrijven, die ik kende vanuit mijn vroegere werkring. Tot eind 2007 ben ik zo nog actief geweest. In die tijd trok ik met groot en zwaar transportmaterieel door heel Europa. Intussen maakte ik in 1999 kennis met een Oostenrijkse onderneming die in verband met het spreiden van risico een dochteronderneming in Nederland wilde vestigen. Omdat ik over de benodigde papieren als transportondernemer beschikte, werd ik directeur van een besloten vennootschap als dochteronderneming van de Oostenrijkse Gesellschaft mit beschränkter Haftung. Voor die onderneming verricht ik op dit moment nog dagelijks alle administratieve zaken, met uitzondering van de boekhouding. De bedrijven van het concern houden zich bezig met het vervoer van vloeibare levensmiddelen in tankwagens, door geheel Europa, al dan niet verwarmd of gekoeld.

Een of twee keer per jaar verblijf ik gedurende een lang weekeinde in Oostenrijk om de gang van zaken te bespreken. Ik vind het heerlijk om nog bezig te zijn met mijn vak, en af en toe, als dat noodzakelijk is wil ik ook nog wel eens achter het stuur van een grote tankwagen gaan zitten. Het bloed kruipt immers waar....

Nog steeds een hechte band met Rolduc

Met Rolduc heb ik nog steeds een hechte band. Met name het grote orgel in de kerk blijft steeds maar mijn aandacht trekken. Onlangs is een groot project met betrekking tot het verwijderen van houtworm uit het instrument met succes afgerond en op dit moment gaat de aandacht van een kleine werkgroep (bestaande uit beide organisten, het hoofd restauratie van Rolduc en mijzelf) uit naar het groot onderhoud en de restauratie van het koororgel in de kerk en van de vleugel, die in de bibliotheek staat.

Reuniecomité

Daarnaast ben ik sedert 2010 lid van het reüniecomité Rolduc. Met veel liefde en plezier heb ik een aantal reünies mee mogen organiseren. Op dit moment wordt samen met een groep externe leerlingen van de school gewerkt aan het doorgeven van het reünie-stokje aan het nageslacht. Ik weet zeker dat in oktober 2026 een prachtige en grootse reünie van alle oud-leerlingen van Rolduc zal plaats vinden. Van harte hoop ik u allen daar in goede gezondheid te mogen begroeten.

'Vredestichter'

Een kop in de *Volkskrant* van afgelopen zaterdag (Ten eerste, 13/9): 'Vredestichter Trump laat Europa links liggen'. Dat 'vredestichter' had gerust tussen aanhalingstekens gemogen.

Ton Cremers, Brummen

Ton blijft alert!

*Uit De Volkskrant van
15 september 2025*

*Ja, wat moeten we met deze
president van Amerika?*

Hoe kwam de watervoorziening in Rolduc tot stand?

De geschiedenis begint in 1104 als Ailbertus van Antoing de abdij Kloosterrade, die tegenwoordig Rolduc heet, sticht. Hier was voldoende stromend water door vijvers met originele bronnen voorhanden om een klooster te bouwen en een watermolen (Baalsbruggen). In de loop der eeuwen groeit deze stichting uit tot een groot en machtig instituut met veel grondbezit en verschillende boerderijen en molens. Augustijner koorheren waren de toenmalige bewoners.

Op het platteland dronken mensen water uit rivieren en sloten. Het probleem was dat die rivieren en sloten ook als open riool werden gebruikt. Door het drinken van het vervuilde oppervlaktewater liepen mensen snel ziekten op.

Uit het foto-archief van Rolduc. Schilder onbekend.

Foto genomen op 19 september 2025.

Watertoren

Rolduc had lange tijd zijn eigen watervoorziening, doordat de vijvers van Rolduc met helder bronwater gevuld werden. Of de koorheren het water met emmers uit de vijvers haalden en naar de abdij brachten, weten we niet. Vanaf 1887 stroomde dit bronwater via een waterleiding naar Rolduc. Een waterreservoir op een hoge plaats moest zorgen voor voldoende waterdruk. De verstevigde toren van het voormalige abtshuis was hiervoor zeer geschikt. Zo had Rolduc aan het einde van de 19e eeuw in het hele complex stromend water. Rolduc maakte als één van de eerste gebouwen in de regio gebruik van beschikbare technische kennis.

Tijdens een droge zomer (1921) ontstonden steeds meer problemen met de watervoorziening op Rolduc. Drie vijvers stonden toen bijna droog, mede ten gevolge van mijnscheuren. Rolduc zat vele uren per dag zonder water. Regen zou een oplossing bieden. De leerlingen van Rolduc probeerden de natuur een handje te helpen met hun gebeden. Toen de regen eindelijk viel, werd er veel water opgevangen en via een buizensysteem naar het bassin naast het voormalige zusterhuis geleid.

Conflict met de dames Deutz

Inmiddels had Kerkrade zijn eigen watervoorziening. Het lag voor de hand dat Rolduc zich daarop zou aansluiten. In 1929 werd met de aanleg begonnen. Rolduc zou op het watersysteem van Kerkrade worden aangesloten. Maar de dames Deutz, eigenaressen van de naast Rolduc gelegen pachthoeve, gaven geen toestemming om op hun grond gleuven te graven. Met een iets te voorbarige doortastendheid begonnen de gemeente-werklui alvast de sleuf te graven, maar het personeel van de boerderij wierp de gegraven sleuf weer dicht. Het leidde tot een slepend conflict tussen de dames Deutz en de gemeente. De buizen moesten er weer uit; Rolduc kwam weer zonder water te zitten. De kantonrechter uit Maastricht besliste in 1930 in het voordeel van Rolduc en in juli 1931 kreeg Rolduc zijn eerste water van de Wasserwerke Aachen.

Kraanwater is een gezonde manier om je lichaam van vocht te voorzien. Op Rolduc wordt daarom gezegd: Een gezonde geest kan niet leven in een droog lichaam.

Catharina Scholtens,
voorzitster rondleiders Bisschoppelijk Centrum Rolduc

(Catharina heeft mij toestemming gegeven om dit artikel, dat zij in juni 2025 heeft geschreven voor het Duitse tijdschrift 'Der Wasserturm', in deze nieuwsbrief te publiceren. Dank daarvoor!)

Overzichten van alle In Memoriams, alle levensverhalen en nadere informatie

Enkele lezers hebben me gevraagd of ik in een nieuwsbrief een overzicht van alle In Memoriams en van alle levensverhalen zou willen opnemen, zodat het opzoeken ervan gemakkelijker wordt. Het doet me deugd, dat nieuwsbrieven worden bewaard. Graag voldoe ik aan dit verzoek. Tevens voeg ik een overzicht bij met informatie over bepaalde personen.

Overzicht van alle In Memoriams

Naam	Nieuwsbrief	Naam	Nieuwsbrief
Arts Wim	1 en 14	Tummers Hub	1
Brauer Henk	1 en 12	Valk Harry	11
Brunenberg Ger	17	Vervoort Wim	1, 11 en 12
Crombach Lei	11	Willems Nand	1
Evers Gerard	1 en 22		
Flecken Harry	1		
Gerwen van Harry	6		
Haanen Laurens	4		
Hafmans Mart	12		
Heeringa Peet	1		
Kalnenek Leo	8 en 11		
Kempen van Sjaak	1		
Lemeer Huub	16		
Ogrinc Wil	1, 17 en 18		
Peusens Jacques	1		
Recker Heinz	18		
Roumen Frits	8		
Sauren Fons	1		

Overzicht van alle levensverhalen

Naam	Nieuwsbrief	Naam	Nieuwsbrief
Amkreutz Guido	16	Kunnen Jo	3
Beckers Jo	7	Laenen Alex	4
Bergmans Frans	7	Lamkin Loe	12
Bodelier Lei	5	Lemeer Hub	8
Coerver Max	7	Opgenort Paul	8
Cremers Ton	5	Peeters Piet	5
Daemen Jo	10	Recker Heinz	17
Dicker Math	3	Reijnders John	6
Dieteren Martin	27	Rens van Piet	2
Driessen Henny	7	Rietjens Tjeu	20
Eijk van Frits	4	Roex Sjef	21
Enckevort van Chrit	3	Roumen André	4
Franssen Hub	2	Roumen Frits	2
Geurts Twan	7	Schlösser Wim	10
Gielen Piet	3	Schmitz Wil	4
Hermans Loek	8	Schrijen Jan	26
Huijbers Petrus	18	Schuffelers Jack	2
Huijbers Sjef	6	Stapel Ruud	9
Huits Har	6	Stassen Pieter	2
Janssen Henk	23	Teeuwen Theo	6
Janssen Jacques	25	Urlings Pierre	6
Jochems Jacques	17	Vermeer Joost	10
Kaelen Gérard	7	Wolters Wim	19 en 25
Kamstra André	24	Zeegers Leo	15
Kerens Wil	9	Zeijen Tjeu	8
Kerkhofs Pierre	7		

Overzicht met informatie over bepaalde personen

Naam	Nieuwsbrief	Naam	Nieuwsbrief
Ambaum Jan	24	Pop Joseph	25
Boonen Wim	17 en 20	Rens van Herman	22 en 24
Bovens Theo	23	Rietjens Tjeu	12
Creusen Jos	7	Silvius echtpaar	15
Dassen Petra	19	Spobeck Lydia	22
Dieteren Martin	6	Tagage Jo	26
Dobbelstein Nico	9	Tax Ger	25
Gijsen Jo	21	Tax Yan	13
Grasveld Carl	11	Verkoulen Leo	9 en 11
Ham van Jacques	8 en 22	Versleijen Annie	10
Hartmann Jan	21	Wagemans Riny	10
Heijenrath Lei	9 en 10	Zeegers Twan	25
Kuijpers Marga	10		

Nadere informatie over deze nieuwsbrief is te verkrijgen bij Jo Kunnen / kunnen.j@kpnplanet.nl / 06-53230446